

revaliderings- og pensionsnævnenes sammensætning således at amtmanden udgår som fast medlem.

Med henblik på at drage den kommunale sagkundskab på det sociale område ind i revaliderings- og pensionsnævnet foreslås det samtidig at udvide antallet af medlemmer af revaliderings- og pensionsnævnet fra 7 til 8 samt lade 2 af medlemmerne udpege af kommuneforeningen blandt medlemmerne af kommunalbestyrelserne i amtskommunen.

Det foreslås yderligere, at den af socialministeren udpegede formand, der ud over at lede nævnets forhandlinger ifølge § 18, stk. 3, kan bemyndiges til på nævnets vegne at afgøre sager, i hvilken afgørelse ikke skønnes at frembyde tvivl, skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig, økonomisk eller anden dermed ligestillet eksamen. Der stilles dermed samme uddannelsesmæssige krav, som indtil invalideforsikringsrettens decentralisering gælder for retens formand.

Der er i stk. 2 foretaget en redaktionel ændring som følge af vedtagelsen af den sociale bistandslov.

Til nr. 16.

I bistandslovens § 15 er det bestemt, at det sociale udvalgs afgørelser — medmindre andet er bestemt i loven — kan indbringes for amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse. Ifølge bemærkningerne til bistandslovforslaget er det forudsat, at reglerne for amtsankenævnets sammensætning indarbejdes i den sociale styrelseslov til ikrafttræden senest samtidig med bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976.

Placeringen af anken på det regionale niveau blev drøftet af socialreformkommissionen i sammenhæng, dels med spørgsmålet om en central ankeinstans, dels med spørgsmålet om oprettelse af revaliderings- og pensionsnævnet på amtsplan. I socialreformkommissionens 1. betænkning (nr. 543/1969) er det foreslået, at der opbygges et fælles ankesystem for sociale sager med regional ankeinstans (amtsankenævnet) og en samlet central uafhængig social ankeret.

På grundlag af socialreformkommissionens forslag er ved lov nr. 605 af 20. december 1972 om den sociale ankestyrelse etableret en social ankeinstans for hele landet pr. 1. juli 1973.

Spørgsmålet om sammensætningen af et regionalt ankeorgan har været drøftet af det udvalg om statsamternes fremtid, der blev nedsat af indenrigsministeriet den 29. juni 1972, idet et underudvalg bl. a. har beskæftiget sig med statsamternes opgaver som ankeinstans i afgørelser efter sociallovgivningen.

Udvalget har endnu ikke afgivet betænkning. Udvalget har under sine drøftelser taget som

udgangspunkt, at det ved sammensætningen af 1. ankeinstans må tillægges vægt, at opgaven ikke alene består i lovfortolkning, der sikrer en person en lovbestemt ydelse eller ret, men også i at foretage et friere skøn, såvel over for en persons økonomiske behov som i det hele taget over, hvilke af samtlige hjælpeforanstaltninger fra pengehjælp over behandling, uddannelse m. v. til institutionsforsorg, der i det enkelte tilfælde bør tages i anvendelse.

Socialreformkommissionen har i sin 1. betænkning som en mulighed peget på, at amtsankenævnene gøres identiske med revaliderings- og pensionsnævnene. Udvalget fremhæver heroverfor, at medens revaliderings- og pensionsnævnet som 1. instans træffer afgørelser i forhold til borgerne, vil karakteren af amtsankenævnets funktioner være bestemt af, at de fungerer som ankeinstans, det vil sige, at de skal tage stilling til en konstateret uenighed imellem den enkelte borger og en offentlig myndighed. De to nævnets funktioner vil derfor blive så forskelligartede, at den funktionelle sammenhæng ikke isoleret taler for en sammenlægning. Udvalget finder, at en *sammenlægning* af de to nævn kan indebære en risiko for forringelse af amtsankenævnets muligheder for at fungere hurtigt og effektivt, hvortil kommer, at de fordele, der kunne tænkes opnået ved en sammenlægning, i høj grad vil kunne opnås ved et samarbejde på sekretariatsplan.

På grundlag af udvalgets betragtninger foreslås, at amtsankenævnene etableres som et selvstændigt organ i tilknytning til amtskommunerne, således at amtsrådene får indflydelse på nævnets sammensætning.

Det foreslås endvidere, at *formanden* skal opfylde samme uddannelsesmæssige krav, som efter lov om den sociale ankestyrelse gælder for ankecheferne, det vil sige, at formanden skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig, økonomisk eller anden dermed ligestillet eksamen. Amtsankenævnets status som et neutralt organ foreslås yderligere understreget ved, at formanden beskikkes af socialministeren.

I overensstemmelse med såvel socialreformkommissionens som udvalgets synspunkter foreslås, at amtsrådene skal udpege de øvrige medlemmer af amtsankenævnet blandt amtsrådenes medlemmer. Af praktiske grunde fastsættes antallet af de af amtsrådet valgte medlemmer til 2 (og ikke 4, som foreslået af socialreformkommissionen). For at sikre, at nævnene kan virke, selv om et medlem får forfald, skal der udpeges stedfortrædere. Det findes ikke nødvendigt, at de af amtsrådene udpegede medlemmer — som amtsrådets repræsentanter i revaliderings- og pensionsnævnet — skal være medlemmer af amtsrådets social- og sundhedsudvalg.